

ákveðin sem svarar minnst fjórföldum skatti, sem undan var dreginn, þó aldrei 88
yfir 1000 kr.

22. ágúst

Mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal fara með sem almenn
lögreglumál.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem
hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 22. ágúst 1936.

Hermann Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

AUGLÝSING

89

Ráðuneytið hefir í dag framlengt reglugerð um fjallskil í Kelduneshreppi
í Norður-Þingeyjarsýslu frá 22. ágúst 1935 til þess að gilda fyrst um sinn.

22. ágúst

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. ágúst 1936.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

AUGLÝSING

90

um staðfesting heilbrigðismálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt
fyrir Skagastrandarkauptún.

24. ágúst

Samkvæmt lögum nr. 64 frá 10. nóvember 1905 um heilbrigðissamþykktir
fyrir bæjar- og sveitarfélög, er hér með staðfest eftirfarandi heilbrigðissam-
þykkt fyrir Skagastrandarkauptún, sem sýslunefnd Húnavatnssýslu hefir sam-
þykkt eftir tillögum hreppsnefndar.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

fyrir Skagastrandarkauptún.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Í Skagastrandarkauptúni skal vera 3 manna heilbrigðisnefnd. Hreppstjórinn
er formaður nefndarinnar, 2. maður er kosinn af hreppsnefndinni og sá 3. af
sýslunefndinni, báðir til eins árs í senn.

90 Heilbrigðisnefndinni er skylt að gæta þess, að heilbrigðissamþykktinni sé hlýtt. Héraðslæknirinn í Blönduóshéraði er ráðunautur nefndarinnar og á rétt á að sitja á fundum hennar, enda skal formaður gera honum viðvart um fundi, ef mikilvæg mál eru á dagskrá. Nefndin getur ráðið sérstakan heilbrigðisfulltrúa til að annast daglega umsjón með því, að samþykkt þessi sé haldin.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd er heimilt, hvenær sem er, að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er samþykktin ræðir um og þýðingu hefir fyrir heilsu manna og almennan þrifnað, hvort heldur er á almannaþæri eða eign einstakra manna eða félaga. Hún skal á hverju vori framkvæma skoðun á öllum lóðum og mannvirkjum í kaптúninu, færa inn í gerðabók sína það, er hún telur aðfinnsluvert, tilkynna það hlutaðeigendum og sjá um, að úr því sé bætt.

3. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja heilbrigðisráðstöfun eða þrifnaðarbót, sem hefir í för með sér útgjöld og er þess eðlis, að ekki er hægt að heimta af neinum sérstökum lóðar- eða húsráðanda að kosta hana eða framkvæma, þá skal nefndin leggja það mál fyrir hreppsnefnd og fara fram á, að kostnaðurinn verði greiddur úr sveitarsjóði. Vilji hreppsnefnd ekki veita féð, má skjóta því máli til sýslunefndar til úrskurðar.

II. Um hreinlæti og þrifnað.

4. gr.

Enginn má fleygja sorpi, rusli né nokkurs konar óþverra eða skrani á götur kaupþúnsins né annarstaðar á almannaþæri. Eigi má heldur geyma á opnum svæðum við götur tunnur, kassa, mó, tað né annað þvílíkt, nema með leyfi heilbrigðisnefndar. Bannað er að láta liggja meðfram götum nokkurt það skran, sem að dómi nefndarinnar er til óþrifnaðar eða lýta, svo og að breiða á girðingar eða hús fram með götum skinn, fisk, druslur eða annað þess háttar.

5. gr.

Skyldir eru menn að halda hreinum portum eða öðrum óbyggðum lóðum kringum hús sín. Skulu þeir hreinsa burt af lóðum sínum öll brot eða leifar af girðingum, heykumblum, húsum eða öðru þess háttar, ef það veldur óþrifnaði að dómi heilbrigðisnefndar.

6. gr.

Enginn má fleygja rusli eða öðrum óþverra inn á annars manns lóð né hella skolpi þar, sem það rennur inn á lóð annara eða út á almannaþæri. Eigi má heldur bera út sorp eða önnur óhreinindi þangað, sem ódaun leggur af því að húsum annara. Undanþeginn þessu banni er þó venjulegur húsdýraáburður

á þeim tíma árs, þegar borið er á tún eða í garða. Heilbrigðisnefnd úrskurðar um ágreining milli nágranna út af þessum ákvæðum. Þeir, sem flytja eftir götum kaupsins áburð, for, saur, sorp, slor eða annað þvílíkt, skulu gæta þess að hella því ekki á göturnar, og getur heilbrigðisnefnd fyrirskipað sérstaka gerð á vögnum þeim, sem til slíks flutnings eru ætlaðir.

7. gr.

Á vori hverju í maímánuði eða í fyrri hluta júnímánaðar, áður en skoðun sú fer fram, er um getur í 2. gr., skal heilbrigðisnefnd fyrirskipa almenna hreinsunarviku, og skulu þá allir lóðareigendur og húsráðendur skyldir til að framkvæma allsherjarhreinsun á lóðum sínum og hreppsnefnd að sjá um hreinsun á götum og öðrum þeim svæðum innan kaupsins, sem einstaklingum ber ekki yfirráð yfir. Heilbrigðisnefnd getur í sambandi við hreinsun þessa fyrirskipað framkvæmdir til útrýmingar flugum, rottum og öðrum skaða- og óþrifaðýrum.

III. Um fráræslu, vatnsból og mógrafir.

8. gr.

Skolp og önnur óhreinindi má ekki láta siga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að jarðvegurinn undir þeim saurgist, heldur skal veita því eftir ræsum til sjávar. Húseigendur og umráðamenn lóða eru skyldir til að sjá um, að ekki séu stífluð ræsi þau, er frá húsum þeirra liggja, og að frárænsli sé svo gott af lóðum þeirra, að ekki standi þar vilpur eða forarpollar. Sama skylda hvílir á hreppsnefnd, að því er snertir götur og lóðir í eign eða umsjón hreppsins.

9. gr.

Ef vatnsleiðsla eða skolpleiðsla er lögð í kaupsíni á opinberan kostnað, skulu þeir, sem hús eiga meðfram þeim, skyldugir til að leggja æðar að eða frá húsum sínum í sambandi við hina opinberu vatns- eða skolpleiðslu.

10. gr.

Gengið skal á allan þann hátt frá öllum þeim vatnsbólum, sem neyzluvatn er tekið úr, að ekki geti runnið í þau yfirborðsvatn, enda skal allur útbúnður vatnsbólur vera háður fyrirmælum heilbrigðisnefndar. Skyld er að gæta hins ýtrasta þrífnaðar með og við öll slík vatnsból, og getur heilbrigðisnefnd bannað allar þær aðgerðir í námunda við þau, sem að hennar dómi geta orðið til þess, að óhreinindi berist í þau. Nefndin getur og bannað að taka vatn úr vatnsbóli um stundarsakir, ef hún telur hættu á því, að vatnið geti verið óheilnæmt, eða látið leggja vatnsból niður með öllu, ef mikil brögð eru að.

11. gr.

Heilbrigðisnefnd getur heimtað það, að allir þeir, sem taka upp mó í landi kaupsins, veiti öllu vatni úr mógröfunum eða moki ofan í þær að öðrum kosti, svo að vatn standi ekki í þeim.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

12. gr.

Heilbrigðisnefnd getur hannað að hafa kvikfénað í íbúðarhúsum manna eða í byggingum, sem eru áfastar þeim.

13. gr.

Peningshús, forir, haugstæði eða áburðarhús má reisa á þeim stöðum einum, er heilbrigðisnefnd gefur leyfi til, og má enginn byrja á framkvæmd slíks verks né láta fara fram höfuðviðgerð á eldra mannvirki slíkrar tegundar, nema að fengnu samþykki heilbrigðisnefndar, og skulu umsóknir um það sendar henni skriflega. Heilbrigðisnefnd úrskurðar um það, hvað kallast skuli höfuðviðgerð í þessu sambandi. Umsækjanda skal skylt að hlýða fyrirmælum nefndarinnar um gerð slíkra mannvirkja, afstöðu þeirra til gatna og annara húsa og útbúnað þeirra og frágang að öðru leyti.

14. gr.

Ef peningshús, haugstæði, forir eða áburðarhús, sem eldri eru en samþykkt þessi, valda miklum óþrifnaði, getur heilbrigðisnefnd krafizt þess, að þau verði lögð niður. Sama máli gegnir með opnar heytóftir, enda má ekki hafa opin heystæði annarstaðar en þar, sem heilbrigðisnefnd gefur leyfi til.

V. Um salerni og sorpskrínur.

15. gr.

Hverju íbúðarhúsi og hverri vinnustöð skal fylgja salerni, að jafnaði eitt fyrir hverja íbúð. Þau skulu, nema um vatnssalerni sé að ræða, vera á afskektum stöðum, sem heilbrigðisnefnd ákveður. Salerni skulu vera þannig gerð, að sem auðveldast sé að hreinsa þau og ekki stafi af þeim óþrifnaður, enda getur heilbrigðisnefndin sett nánari reglur um gerð þeirra og frágang. Salernum skal jafnan halda vel hreinum, og saurilátin skulu tæmd jafnóðum, áður en þau fyllast.

16. gr.

Veitingamenn, kaupmenn og vinnuveitendur skulu skyldir að reisa salerni, svo mörg sem heilbrigðisnefnd telur þurfa, til afnota fyrir viðskiptamenn sína og verkamenn og sjá um hæfilegan þrifnað á þeim. Skylt er bæði íbúum kaupfélagsins og aðkomumönnum að nota salerni til þarfinda sinna, og varðar sektum samkvæmt samþykkt þesari, ef út af er brugðið.

17. gr.

Ef salerni, sem eldra er en samþykkt þessi, er svo illa gert, að óþrifnaður stafar af, getur heilbrigðisnefnd krafizt þess af húseiganda, að hann geri nýtt sal-

erni, sem gengið sé frá á viðunandi hátt. Ef salerni, sem eldra er en samþykkt þessi, er þannig sett, að það er til óþrífnaðar eða mikilla lýta að dómi nefndarinnar, getur hún krafizt þess, að það sé flutt. 90 24. ágúst

18. gr.

Heilbrigðisnefnd getur skipað svo fyrir, að hverju húsi skuli fylgja sérstök sorpskrína undir sorp, rusl og ösku, er til fellur frá húsinu. Setur þá nefndin reglur um gerð skríunnar.

19. gr.

Heilbrigðisnefnd segir fyrir um, hvert flytja skuli innihald saurkagga og sorpskrína, en þau skulu tæmd svo oft, að ekki hljóti óþríf af. Hreppsnefnd hefir heimild til að ráða sérstakan mann til að annast sorphreinsun og salerna-hreinsun, og má þá jafna kostnaðinum niður á húsráðendur í hlutfalli við mann-fjölda.

VI. Um iðjuból og vinnustaði.

20. gr.

Í kaптúninu má enginn þann iðnað reka, sem óhollusta eða óþrífnaður stafar af, nema með leyfi heilbrigðisnefndar og á þeim stöðum einum innan kaптúnsins, er nefndin samþykkir, enda skal allur slíkur iðnaður vera háður eftirliti nefndarinnar og fyrirmælum hennar um hreinlæti og heilsuvernd, utan húss og innan. Undir óhollustu í þessu sambandi skal telja mikinn hávaða.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa sérstakt eftirlit með slátrun búpenings og líta eftir því, að alls þrífnaðar sé gætt á slátursvæðinu og í kring um það, enda skulu allir, sem við slátrun fást eða vinna, skyldir til að hlýða fyrirmælum hennar í þessu efni, hvaðan sem þeir eru.

22. gr.

Gæta skal þess sérstaklega í sláturhúsum, að hundar geti ekki náð til sollinna líffæra, og skal öllum sulum safnað saman og þeim komið fyrir eftir ákvörðunum heilbrigðisnefndar. Að lokinni sláturtíð skal hreinsa allt slátursvæðið, en meðan á slátrun stendur, skal daglega hreinsa sláturhús og sláturskyggni, eftir því sem föng eru á og heilbrigðisnefnd kann að heimta.

23. gr.

Aðgerð á fiski og hvers konar sjávarafli skal fara fram á þeim einum stöðum, er heilbrigðisnefnd ákveður, og er skylt að flytja þegar að aflokinni aðgerð allt slor og fiskúrgang þangað, sem það er ekki til óþrífnaðar, að dómi heilbrigðisnefndar.

Hreinsa skal öll aðgerðarhús að aflokinni aðgerð og gæta þar að öðru leyti hreinlætis, eftir því sem tók eru á og heilbrigðisnefnd ákveður.

VII. Um matvæli og matvælasölu.

Öll matvælasala er háð eftirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar. Leiki grunur á, að matvara, innlend eða útlend, sem á boðstólum er höfð, sé á einn eða annan hátt heilsuspillandi eða svikin, getur nefndin látið taka af henni sýnishorn til rannsóknar og bannað sölu hennar, nema grunur sá reynist ekki á rökum byggður.

Ekki má selja kjöt af sjálfdaudum eða sjúkum skepnum, nema héraðslæknir dæmi það ósaknæmt. Er þeim, sem slátrar sjúkum skepnum, skylt að tilkynna það héraðslækni, ef nota á kjötið eða innýflin til manneldis.

Heilbrigðisnefnd getur bannað sölu á þeim matvælum, sem eru óþrifaleg, skemmd, svikin eða ástæða er til að ætla, að sýkingarhætta stafi af. Hún getur bannað sölu mjólkur og annara matvæla á þeim stöðum og frá þeim stöðum, þar sem ekki er haft nægilegt hreinlæti við framleiðslu eða meðferð matvæla, eða þar sem sýkingarhætta stafar frá mönnum eða skepnum. Slíkt bann má auglýsa opinberlega. Nefndin getur fyrirskipað berklarannsókn á öllum kúm innan kaupsins, eða á þeim heimilum innan þess eða utan, sem selja mjólk í kaupúnið.

Heilbrigðisnefnd má láta ónýta á kostnað eiganda þá matvöru, sem er óhæf til manneldis eða sýkingarhætta stafar af.

VIII. Um íbúðarhús og lóðir.

Íbúðarhús skulu að jafnaði vera byggð meðfram götum í skipulegum röðum, og lóðirnar umhverfis þau vera girtar og ræktaðar. Bæði hús og girðingar skulu vera í því ástandi, að almennum kröfum um þrifnað, hreinlæti og smekk sé fullnægt, að dómi heilbrigðisnefndar. Nefndin má gera strangari kröfur um þetta á einstökum stöðum innan kaupsins en öðrum.

Ekki má byggja neitt íbúðarhús né láta fram fara höfuðviðgerð á gömlu húsi, nema í samráði við og með samþykki heilbrigðisnefndar, sem sér um, að

almennum heilbrigðiskröfum um og við útbúnað íbúða sé fullnægt. Niðurröðun bygginga og húsaskipun í kaптúninu skal vera háð eftirliti og fyrirraælum heilbrigðisnefndar, meðan ekki er til sérstök byggingarnefnd eða byggingar-samþykkt fyrir kaптúnið. 90 24. ágúst

31. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gert, hrörlegt eða þröngt, að heilsuspillandi sé fyrir íbúana, að dómi heilbrigðisnefndar, eða einstök herbergi þess svo óþrifaieg eða illa úr garði gerð, þá getur nefndin krafizt þess af húseiganda, að úr því sé bætt tafarlaust, eða bannað að öðrum kosti íbúð í húsinu eða einstökum herbergjum þess. Ekki má innrétta kjallaraherbergi til íbúðar nema með sérstöku leyfi nefndarinnar.

IX. Um skóla og samkomustaði.

32. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með því, að alls þrífnaðar sé gætt í skólum og öllum samkomuhúsum, veitingahúsum og á öðrum stöðum, sem ætlaðir eru til afnota almennings. Ef mikið vantar á, að slík hús uppfylli þær kröfur, sem gerðar eru um þrífnað og hollustuhætti, og ekki er úr bætt, þrátt fyrir áminningar heilbrigðisnefndar, getur hún bannað afnot slíkra húsa, þangað til bót hefir verið ráðin á því, sem aflaga fer. Ef skólabarn hefir lús eða önnur óþrif, sem smitandi eru, getur nefndin krafizt þess af framfæranda barnsins, að það sé aflúsað eða því leitað lækninga.

X. Um næma sjúkdóma.

33. gr.

Nú kemur upp hættuleg sótt í kaптúninu eða nærlendis, og getur þá heilbrigðisnefnd sett um stundarsakir strangari ákvæði um hreinlæti, utan húss og innan, og um meðferð og sölu matvæla, en felst í framanrituðum greinum, og varða brot á þeim bráðabirgðafyrirmælum sömu viðurlögum sem brot á heilbrigðissamþykkt þessari.

XI. Um refsíákvæði og fleira.

34. gr.

Heilbrigðisnefnd skal fá allan útlagðan kostnað greiddan úr hreppssjóði eftir gefnum reikningum. Rísi ágreiningur milli heilbrigðisnefndar og hreppsnefndar út af reikningum þessum, skal sýslunefnd skera úr málinu, en skyld skal hreppsnefnd að leggja féð fram í bili.

35. gr.

Ef menn brjóta samþykkt þessa eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd gefur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 króna sektum, er renna í hreppssjóð.

90 Auk þess er nefndinni heimilt að láta vinna verk það, er vanrækt hefir
24. ágúst verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, og skal þá greiða kostnaðinn til
bráðabirgða úr hreppssjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, er sekur er.
Á sama hátt er heilbrigðisnefnd heimilt að láta rífa niður á kostnað hins seka
verk það, sem unnið hefir verið í forboði hennar, og innheimta þann kostnað
með lögtaki.

XIII. Um gildistöku.

36. gr.

Heilbrigðissamþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað.

Þetta tilkynnist öllum þeim, sem hlut eiga að máli, til eftirbreytni.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 24. ágúst 1936.

Haraldur Guðmundsson.

Ragnar Bjarkan.

91

24. ágúst

AUGLÝSING

**um staðfesting heilbrigðismálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt
fyrir Blönduóshrepp.**

Samkvæmt lögum nr. 64 frá 10. nóvember 1905, um heilbrigðissamþykktir
fyrir bæjar- og sveitarfélög, er hér með staðfest eftirfarandi heilbrigðissam-
þykkt fyrir Blönduóshrepp, sem sýslunefnd Húnavatnssýslu hefir samþykkt
eftir tillögum hreppsnefndar.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

fyrir Blönduóshrepp.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Sýslumaðurinn í Austur-Húnavatnssýslu er sjálfkjörinn í heilbrigðisnefnd
fyrir Blönduóshrepp, en auk þess kys hreppsnefnd Blönduóshrepps 1 mann í
nefndina, til eins árs í senn, og sýslunefnd annan mann af íbúum kaupsins,
til jafnlangs tíma. Sýslumaðurinn er formaður nefndarinnar og sér um, að fyrir-
mælum hennar sé hlýtt. Héraðslæknirinn er jafnframt heilbrigðisfulltrúi og
annast daglega umsjón og framkvæmdir samþykktar þessarar, og eru menn